

Sygnatura akt IV Ka 778/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 roku

sprawy **D. C.**

oskarżonej z art. 124 i art. 127 pkt 2 ustawy z dnia 6.09.2001 r. prawo farmaceutyczne w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 12 września 2013 roku, sygnatura akt II K 436/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. z Kancelarii Adwokackiej w K. 516, 60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. wydatki związane z postępowaniem odwoławczym zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

IV Ka 778/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem D. C. uniewinniona została od tego, że w okresie od 17 lipca 2012r. do 19 lutego 2013r. w L.Z.woj. (...)działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, podjęła bez wymaganego zezwolenia działalność w zakresie apteki ogólnodostępnej w ten sposób, że wprowadziła do obrotu poprzez sprzedaż środki wczesnoporonne na których wprowadzenie nie posiadała pozwolenia dopuszczającego ich obrót na terenie Polski, za pośrednictwem ogłoszeń zamieszczanych na portalu (...)tj. od popełnienia czynu z art. 124 i art. 127 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a mający istotny wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż oskarżona D. C. swoim zachowaniem nie wyczerpała znamion czynu określonego w art. 124 i art. 127 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. prawo farmaceutyczne w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk ustalonego głównie na podstawie wyjaśnień oskarżonej, podczas gdy pełna i

wnikliwa analiza materiału dowodowego, w szczególności treści zamieszczonego na stronie internetowej ogłoszenia na portalu (...)”, zabezpieczonych w toku postępowania przekazów pocztowych wystawionych na nazwisko R. K. oraz R. S., historii rachunku bankowego P. W., wreszcie pisemnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa skierowanego przez (...) Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w W., prowadzi do przekonania, że oskarżona D. C. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona w/w czynu.

Tym samym apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna i zdaje się wynikać z całkowitego niezrozumienia przez skarżącego ustawy – prawo farmaceutyczne.

I tak, wbrew twierdzeniom prokuratora Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał jedynie trafnej oceny zgromadzonych dowodów, a stanowisko swe przekonująco uzasadnił.

W tej sytuacji odnosząc się wyłącznie do szczegółowych zarzutów apelacji należy w pierwszej kolejności wyrazić zdziwienie, że skarżący konsekwentnie twierdzi, że D. C. wprowadzała do obrotu środki wczesnoporonne, choć okoliczność ta wynika jedynie z treści ogłoszeń zamieszczonych przez oskarżoną na portalu internetowym.

Tymczasem podczas toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego D. C. jednoznacznie stwierdziła, że zamiast owych środków wczesnoporonnych wysyłała pokrzywdzonym różnego rodzaju ogólnie dostępne bez recepty medykamenty. Tym samym oskarżona dopuściła się przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 § 1 kk. Do przeciwnego wniosku nie prowadzą także inne dowody, a w szczególności zeznania świadków, czy wreszcie jednoznaczna w wymowie ekspertyza.

Nie można również zgodzić się z karkołomnym więc poglądem jakoby oskarżona prowadziła bez wymaganego zezwolenia aptekę ogólnodostępną.

Dla uzasadnienia tego stwierdzenia należy jedynie odesłać do trafnej argumentacji Sądu I instancji, zawartego w uzasadnieniu orzeczenia, dodając wyłącznie dla informacji prokuratora, że dopiero w projekcie nowej ustawy prawo farmaceutyczne przewidziano penalizację zachowań polegających na sprzedaży leków poprzez internet, bez wymaganego zezwolenia.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.